

**ปัญหาการออกเสียงภาษาจีนของนักศึกษาชาติพันธุ์กะเหรี่ยง
สาขาวิชาการสอนภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง**

เหนือขวัญ บัวเผื่อน, อภิสรา หมอกแสง, ธัญจิรา พงษ์วิฑู

สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

E-mail: nuekwan@hotmail.com

Received: June 13, 2022; Revised: June 21, 2022; Accepted: June 22, 2022

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัญหาการออกเสียงภาษาจีนของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง สาขาวิชาการสอนภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง เก็บข้อมูลจากนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยงที่กำลังศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง จำนวน 14 คน ในประเด็นการออกเสียงภาษาจีน ระบบพินอิน ซึ่งประกอบด้วย พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ เครื่องมือวิจัยที่ใช้ ได้แก่ แบบทดสอบและแบบสัมภาษณ์ โดยผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติพื้นฐาน และวิเคราะห์เนื้อหาจากการสัมภาษณ์

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีปัญหาดังนี้ ปัญหาการออกเสียงพยัญชนะ ch อยู่ในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 26.20) รองลงมาคือปัญหาการออกเสียง c และ x เท่ากันร้อยละ 11.91 ปัญหาการออกเสียงสระ ê มากที่สุด (ร้อยละ 40.48) รองลงมาคือปัญหาการออกเสียงสระ üe และ üan เท่ากันร้อยละ 23.81 ปัญหาการออกเสียงวรรณยุกต์เสียงที่ 3 คำว่า 展览馆 และ คำว่า 片儿 เท่ากัน ร้อยละ 59.53 และมีปัญหาการออกเสียงประโยค 门上有一个眼儿。 และ 啊! 蜕变的桥。 ร้อยละ 80.96 เท่ากัน และปัญหาที่พบคือ การที่ผู้เรียนวางอวัยวะในปากไม่ถูกต้องหรือไม่ถนัด อาจส่งผลจากการเรียนรู้ภาษาที่ 1 หรือภาษาแม่

คำสำคัญ : ปัญหาการออกเสียง การออกเสียงภาษาจีน นักศึกษาชาติพันธุ์กะเหรี่ยง

The Problems of Chinese Pronunciation Among Karen Ethnic Students
in the Education Program in Chinese Teaching, Lampang Rajabhat University

Nueakwan Buaphuan, Apisara Mokseang, Tunjira Preauktiwut

E-mail: nuekwan@hotmail.com

Teaching Chinese Language Program, Faculty of Humanities and Social Sciences,
Lampang Rajabhat University, Thailand

Abstract

The purpose of this research was to study the problems of Chinese pronunciation among Karen ethnic students in the education program in Chinese teaching at Lampang Rajabhat University. The data were collected from 14 Karen ethnic students who were studying in the education program in Chinese teaching at Lampang Rajabhat University by focusing on Chinese pronunciation in pinyin system including consonants, vowels, and tone marks. The research instruments were a test and an interview validated by experts. The data were analyzed with basic statistics and content analysis of the interview data.

The study results show that most student had a problem in pronouncing the consonant sound of 'ch' at the highest level (26.20%), followed by the problem in pronouncing the consonant sounds of 'c' and 'x' at the same percentage (11.91%). In addition, most students had the problem in pronouncing the vowel sound of 'ê' (40.48%), followed by the problem in pronouncing the vowel sounds of 'üe' and 'üan' at the same percentage (23.81%). The students had the problem in pronouncing the tone marks of 3 words i.e., 展览馆, and 片儿 at the same percentage (59.53%). Finally, the students had the problem in pronouncing the sentences of 门上有一个眼儿 and 啊! 蜕变的桥 at the same percentage (80.96%). The problem is that the learners placed the organs in the mouth incorrectly. It may result from learning a first language or mother tongue.

Keywords: Pronunciation problems, Chinese pronunciation, Karen ethnic students

1. ที่มาและความสำคัญ

การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในปัจจุบัน มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการสอนจากอดีตอย่างมาก ในอดีตมีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนเฉพาะในโรงเรียนจีน ต่อมาเริ่มมีการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนทั่วไปมากขึ้น และปัจจุบันมีการบรรจุวิชาภาษาจีนในหลักสูตรการสอนทุกโรงเรียน ทำให้ภาษาจีนเป็นภาษาที่ได้รับความนิยมและมีผู้เรียนมากขึ้น ไม่เพียงแต่ในประเทศไทยเท่านั้น แต่ผู้คนทั่วโลกก็ให้ความสนใจและนิยมเรียนภาษาจีนอย่างแพร่หลาย หากทำการค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับภาษาที่นิยมใช้มากที่สุดในโลก จะพบข้อมูลที่หลากหลาย แต่เป็นไปในทิศทางเดียวกันที่ว่า ภาษาจีนเป็นภาษาที่นิยมใช้มากที่สุดเป็นอันดับ 2 ของโลก รองจากภาษาอังกฤษ มีจำนวนผู้ใช้ภาษาจีนมากกว่าพันล้านคนที่กระจายอยู่ทั่วโลก และภาษาจีนกลางยังเป็น 1 ใน 6 ภาษาที่ใช้ในองค์การสหประชาชาติด้วย (Minnie C, 2565) ในประเทศไทยมีการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างต่อเนื่อง มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาทักษะภาษาจีนร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในประเทศไทยและประเทศจีน มีการส่งเสริมการให้ทุนการศึกษาเพื่ออบรมและศึกษาต่อ แก่ครูผู้สอนภาษาจีนและผู้สนใจ เพื่อเป็นการเผยแพร่ภาษาให้เป็นที่รู้จักและใช้งานมากขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จัดการเรียนการสอนภาษาจีนทั้งหมด 2 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน และหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาจีน โดยทั้งสองหลักสูตรอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ปัจจุบันมีนักศึกษาสนใจเข้ามาศึกษาในหลักสูตรดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง คณะผู้วิจัยเป็นอาจารย์และนักศึกษาในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาจีน พบว่า ตลอดระยะเวลาที่ดำเนินการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรดังกล่าว มีนักศึกษาเข้ามาศึกษาจากพื้นที่ที่หลากหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ มีทั้งกลุ่มชาติพันธุ์ ลีซู ม้ง กระเหรี่ยง ฯลฯ โดยนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์กระเหรี่ยงมีมากถึงร้อยละ 18 จากจำนวนนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาจีนทั้งหมด 78 คน ทำให้คณะผู้วิจัย สังเกตลักษณะการออกเสียงของนักศึกษากลุ่มนี้ ว่ามีความแตกต่างของการออกเสียงเช่นเดียวกับการออกเสียงของภาษาไทย เมื่อศึกษาลึกลงไปถึงภาษาแม่ของนักศึกษากลุ่มนี้ พบว่า โดยทั่วไปนิยมใช้ภาษากระเหรี่ยงในการสื่อสารระหว่างกัน และยังเป็นภาษาแม่อีกด้วย และเมื่อศึกษาเกี่ยวกับภาษาของชาติพันธุ์กระเหรี่ยงยังพบว่า กลุ่มชาติพันธุ์กระเหรี่ยงหรือเรียกว่า “ปกากะญอ” เป็นชนเผ่าที่มีมากที่สุดในประเทศไทย แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ 1. สะกอ หรือยางขาว หรือ ปากะญอ 2. โป หรือ โพล่ 3. ปะโอ หรือ ตองสู 4. บะเว หรือ คะยา โดยแต่ละกลุ่มจะมี

ภาษาพูด และภาษาเขียนเป็นของตนเองแยกไปอีก ภาษากะเหรี่ยงยังจัดเป็นสาขาหนึ่งของภาษาตระกูลใหญ่ จีน - ทิเบต คำศัพท์บางคำของภาษากะเหรี่ยง มีสำเนียงใกล้เคียงกัน แต่การออกเสียงมีความแตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบกับภาษาจีนกลาง กลับมีความแตกต่างเป็นอย่างมาก ลักษณะของภาษากะเหรี่ยงจะไม่มีเสียงตัวสะกด มีเสียงพยัญชนะควบกล้ำมาก นอกจากกล้ำกับเสียง ร ล ว แล้ว ยังกล้ำกับเสียง ก (คล้ายเสียง g ในภาษาอังกฤษ) และเสียง ย มีสระเดี่ยวเท่ากับภาษาไทย มีโครงสร้างพยางค์ เสียงพยัญชนะ และเสียงสระ รวมทั้งเสียงวรรณยุกต์ ซึ่งในบางถิ่นจะมีลักษณะน้ำเสียงเป็นส่วนประกอบอยู่ด้วย โครงสร้างพยางค์ ภาษากะเหรี่ยงสะกดไม่มีพยัญชนะสะกด ในบางถิ่นอาจพบว่ามีพยัญชนะสะกดบ้าง แต่ก็เป็นจำนวนน้อยมาก (มูลนิธิโครงการหลวง, 2555)

การวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้ทำงานศึกษาปัญหาการออกเสียงภาษาจีนในระบบพินอิน ซึ่งเป็นระบบสัทศาสตร์การออกเสียงขั้นพื้นฐานที่หลักสูตรจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 โดยระบบพินอินเป็นการใช้อักษรโรมันเทียบเสียงการออกเสียงในภาษาจีน เพื่อให้ผู้เรียนจดจำและฝึกฝนการออกเสียงได้ง่ายขึ้น โดยจากประสบการณ์ของคณะผู้วิจัยสังเกตว่า นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง มีลักษณะการออกเสียงภาษาจีนที่แตกต่างไป โดยบางสระ พยัญชนะและเสียงวรรณยุกต์มีความคลาดเคลื่อนอย่างน่าสนใจ จึงศึกษาปัญหาการออกเสียงภาษาจีนกลางของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์กลุ่มนี้ เพื่อนำผลการศึกษาไปพัฒนาและปรับใช้ในการสอนภาษาจีนให้เกิดประสิทธิภาพต่อไป

2. วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาปัญหาการออกเสียงภาษาจีนของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง สาขาวิชาการสอนภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

3. ขอบเขตการวิจัย

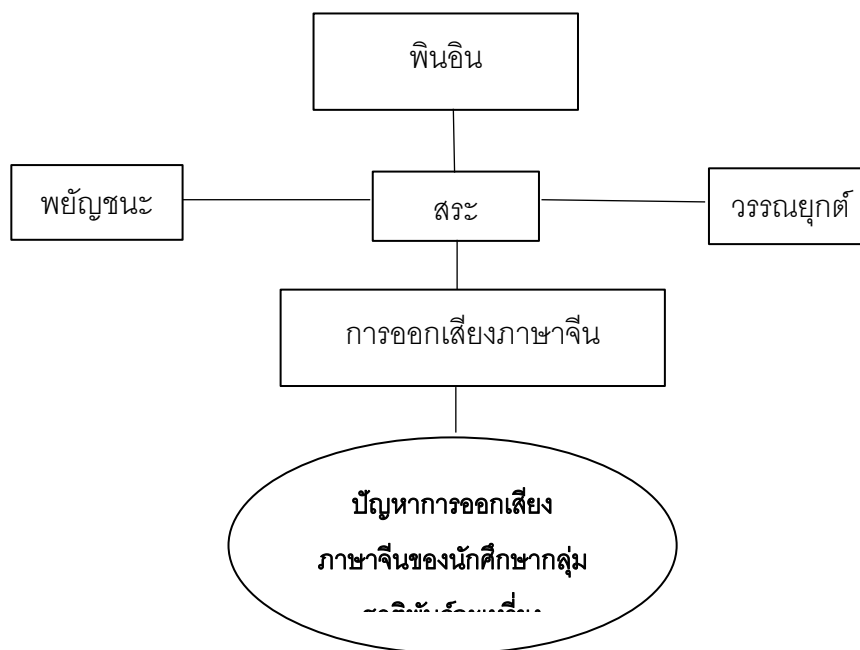
ขอบเขตเนื้อหา

ระบบการออกเสียงภาษาจีน ระบบพินอิน ประกอบด้วย พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์

กลุ่มประชากร

กลุ่มประชากรได้มาแบบเจาะจง (Purposive Selection) ได้แก่ นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยงที่กำลังศึกษา ในสาขาวิชาการสอนภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางทั้งหมด จำนวน 14 คน

4. กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

5. นิยามศัพท์

การออกเสียง หมายถึง การพูดออกเสียงภาษาจีน การพูดภาษาจีนขั้นพื้นฐาน การสนทนาภาษาจีน ภาษาจีน หมายถึง ภาษาจีนกลาง ซึ่งเป็นภาษาพูดมาตรฐาน มีพื้นฐานมาจากภาษาพูดที่ใช้กว้างขวาง เป็นภาษากลางและภาษาราชการของประเทศจีน

นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง หมายถึง นักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางที่เป็นกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง และมีพื้นฐานผ่านการทดสอบภาษาจีนรายวิชาสหศาสตร์จีน

ภาษากะเหรี่ยง หมายถึง ภาษาแม่ของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยงที่กำลังศึกษาในสาขาวิชาการสอนภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

6. การดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) ได้แก่ นักศึกษาชาติพันธุ์กะเหรี่ยง สาขาวิชาการสอนภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางทั้งหมด จำนวน 14 คน

ขั้นตอนการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูล ผู้วิจัยศึกษาปัญหาเบื้องต้นจากการสังเกตในช่วงเวลาการสอนวิชาพื้นฐานทางภาษาจีน และได้ทดสอบการออกเสียงผ่านการสอนพื้นฐานภาษาจีน พบว่า การออกเสียงของนักศึกษาชาติพันธุ์กะเหรี่ยงมีความเหมือนและแตกต่างกันอย่างน่าสนใจ จึงค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร ตำรา และเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียงภาษาจีนและปัญหาการออกเสียงภาษาจีน

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดแนวทางและแผนงานวิจัย เนื้อหา ประชากร โดยกำหนดช่วงเวลาและกิจกรรมในการดำเนินงานวิจัย

ขั้นตอนที่ 3 ดำเนินการออกแบบเครื่องมือวิจัย แบบทดสอบและแบบสัมภาษณ์ จากนั้นตรวจสอบข้อมูล และส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ IOC จำนวน 3 ท่าน และแก้ไขตามข้อเสนอแนะ เครื่องมือการวิจัยที่ใช้ในการเก็บข้อมูลแบ่งเป็น 2 แบบ คือ แบบทดสอบการออกเสียงและแบบสัมภาษณ์ ดังนี้

3.1 แบบทดสอบการออกเสียงที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบทดสอบการออกเสียงพยัญชนะ 21 ตัว

ตอนที่ 2 แบบทดสอบการออกเสียงสระ เดี่ยว สระประสมและสระประสมนาสิก จำนวน 37 ตัว

ตอนที่ 3 แบบทดสอบการออกเสียงภาษาจีนเป็นพยางค์เดี่ยว สองพยางค์และ สามพยางค์ จำนวน 30 คำ

ตอนที่ 4 แบบทดสอบอ่านประโยค จำนวน 15 ประโยค

3.2 การสร้างแบบทดสอบการอ่านออกเสียงภาษาจีน

ผู้วิจัยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวข้องกับการออกเสียงภาษาจีนของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง ศึกษารูปแบบและวิธีสร้างแบบทดสอบจากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ จากนั้นนำมาสร้างแบบทดสอบให้ครอบคลุมเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียงภาษาจีนของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง โดยใช้เนื้อหาในการทำแบบทดสอบครั้งนี้จากหนังสือ 普通话水平测试实施纲要 และใช้วิธีการประเมินผลการออกเสียงภาษาจีนตามรูปแบบของ Scoring Rubric ซึ่งแบบทดสอบการออกเสียงจะเป็นลักษณะการประเมินโดยใช้การ

สังเกตแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ คือ ดี พอใช้ และปรับปรุง (Nitko, 1996 อ้างถึงใน ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์, 2544) โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายดังนี้

3 หมายถึง อ่านออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจน/ดี

2 หมายถึง มีข้อผิดพลาดในการออกเสียงเล็กน้อย/พอใช้

1 หมายถึง อ่านออกเสียงไม่ถูกต้องและไม่ชัดเจน มีข้อผิดพลาดมาก/ปรับปรุง

จากนั้น วิเคราะห์ระดับคุณภาพการอ่านออกเสียง ร้อยละในแต่ละระดับคุณภาพ ใช้เกณฑ์ในการแปลผล ดังนี้

ร้อยละ 75.00 - 100 หมายถึง ออกเสียงได้ถูกต้อง ในระดับดีมาก

ร้อยละ 50.00 - 74.99 หมายถึง ออกเสียงได้ถูกต้องพอใช้ ในระดับดี

ร้อยละ 25.00 - 49.99 หมายถึง ออกเสียงได้ไม่ชัดเจน ในระดับต้องปรับปรุง

ร้อยละ 0.00 - 24.99 หมายถึง ออกเสียงได้ไม่ถูกต้อง ในระดับต้องฝึกฝนใหม่

ขั้นตอนที่ 4 ทดสอบการออกเสียง โดยนำแบบทดสอบการออกเสียงภาษาจีนและแบบสัมภาษณ์ มาทดสอบกับนักศึกษาในกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้งแบบต่อหน้าและผ่านระบบออนไลน์ จากนั้นส่งให้ผู้เชี่ยวชาญทางภาษาจีนประเมินผลจำนวน 3 ท่าน ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และทำการสัมภาษณ์ตามประเด็นที่กำหนด

ขั้นตอนที่ 5 วิเคราะห์ข้อมูล และนำเสนอค่าสถิติ ร้อยละ

ขั้นตอนที่ 6 สรุปผลการวิจัยและเผยแพร่งานวิจัย

7. ผลการวิจัย

7.1 ผลการศึกษาค้นคว้าปัญหาการออกเสียงพยางค์ภาษาจีนของนักศึกษาในกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง

ตารางที่ 7.1 แสดงเสียงพยัญชนะที่นักศึกษาออกเสียงมีปัญหา (N=14)

声母 พยัญชนะ	发音部位 ตำแหน่งการออกเสียง			百分之 ร้อยละ	ความหมาย
zh	舌尖后音 เสียงปลายลิ้น-เพดานแข็ง	赛擦音 เสียงเสียดแทรก	不送气音 เสียงมีลม	90.47	ถูกต้อง
ch			送气音 เสียงมีลม	73.80	พอใช้
c	舌尖前音 เสียงปลายลิ้น-ฟัน	擦音 เสียงกักเสียด	清音 เสียงก้อง	88.09	ถูกต้อง
s				90.47	ถูกต้อง
x	舌面前音 เสียงเพดานแข็งส่วนหน้า	แทรก		88.09	ถูกต้อง

**หมายเหตุ จำนวนร้อยละ คือ จำนวนที่นักศึกษารับรองออกเสียงถูกต้อง

จากตารางที่ 7.1 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีปัญหาการออกเสียง ch อยู่ในระดับถูกต้องพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 26.20 รองลงมาคือปัญหาการออกเสียง c และ x อยู่ในระดับถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 11.91 เท่ากัน

7.2 ผลการศึกษาปัญหาการออกเสียงสระภาษาจีนของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง

ตารางที่ 7.2 แสดงเสียงสระที่นักศึกษาออกเสียงมีปัญหา(N=14)

韵母 สระ	按口形分 รูปปาก	百分之 ร้อยละ	ความหมาย
ê	开口呼 ปากกว้าง	59.52	พอใช้
ie	齐齿呼 ยิงฟัน	78.57	ถูกต้อง
üe	撮口呼 ปากแหลม(กลม)	76.19	ถูกต้อง
üan		76.19	ถูกต้อง

จากตารางที่ 7.2 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีปัญหาการออกเสียงสระ ê มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.52รองลงมาคือปัญหาการออกเสียง üe และ üan คิดเป็นร้อยละ 76.19 เท่ากัน

7.3 ผลการศึกษานักเรียนการออกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาจีนของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง

ตารางที่ 7.3 แสดงเสียงสระที่นักศึกษาออกเสียงมีปัญหา (N=14)

ลำดับ	การออกเสียงคำพยางค์เดี่ยว สองพยางค์ และสามพยางค์	ร้อยละ	ความหมาย
1	党小组 dǎng xiǎozǔ	47.61	ไม่ชัดเจน
2	磨灭 mómiè	42.85	ไม่ชัดเจน
3	片儿 piānr	40.47	ไม่ชัดเจน
4	展览馆 zhǎnlǎn guǎn	40.47	ไม่ชัดเจน

จากตารางที่ 7.3 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีปัญหาการออกเสียงวรรณยุกต์เสียงที่ 3 คำว่า 展览馆 zhǎnlǎn guǎn และ คำว่า 片儿 piānr เท่ากัน ร้อยละ 59.53

7.4 ผลการศึกษานักเรียนการออกเสียงประโยคในภาษาจีนของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง

ตารางที่ 7.4 แสดงประโยคที่นักศึกษาออกเสียงมีปัญหามากที่สุด (N=14)

ลำดับ	การศึกษากการออกเสียงประโยคภาษาจีน	ร้อยละ	ความหมาย
1	门上有一个眼儿。Mén shàng yǒuyīgè yǎn er	19.04	ไม่ถูกต้อง
2	啊! 蜕变的桥。A! Tuìbiàn de qiáo.	19.04	ไม่ถูกต้อง

จากตารางที่ 7.4 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีปัญหาการออกเสียงประโยค 门上有一个眼儿。Mén shàng yǒuyīgè yǎn er และ 啊! 蜕变的桥。A! Tuìbiàn de qiáo. ร้อยละ 80.96 เท่ากัน

7.5 ผลการสัมภาษณ์

การวิเคราะห์ข้อมูลในแบบสัมภาษณ์ คณะผู้วิจัยนำข้อมูลความคิดเห็นที่เกี่ยวกับปัญหาการออกเสียงภาษาจีนของนักศึกษาจากกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยงมาวิเคราะห์โดยมีประเด็นคำถาม 6 ประเด็นคือ

7.5.1 สภาพแวดล้อม ประสบการณ์ ภาษาแม่ ส่งผลต่อการออกเสียงภาษาจีน

พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ภาษาแม่ส่งผลต่อการออกเสียงภาษาจีนมาก เนื่องจากภาษาแม่และภาษาจีนจะมีพยัญชนะที่ไม่เหมือนกัน การออกเสียงไม่คล้ายคลึงกันและพยัญชนะแตกต่างกันมาก อีกทั้งภาษาแม่มีผลต่อการออกเสียงภาษาจีน คือการออกเสียงมีวิธีการออกเสียงที่แตกต่างกัน การพูดภาษาแม่ในชีวิตประจำวัน ทำให้การออกเสียงภาษาจีนยากและออกเสียงภาษาจีนไม่ชัดเจนอย่างมาก โดยเฉพาะ zh sh ch แยกเสียงยาก แต่มีนักศึกษาส่วนน้อยที่เห็นต่างว่า ภาษาแม่ไม่ส่งผลต่อการออกเสียงภาษาจีน เพราะว่าการออกเสียงภาษาจีนกับภาษาแม่บางเสียง จะออกเสียงคล้ายกันบ้างและขึ้นอยู่กับตัวบุคคลคนนั้น ด้วยว่ามีการฝึกฝนในด้านการออกเสียงภาษาจีน มาน้อยเพียงใด

7.5.2 วิธีการฝึกฝนการออกเสียงภาษาจีนของตนเองโดยวิธีการใด

พบว่า การฝึกฝนการออกเสียงภาษาจีนของตนเอง ใช้วิธีฝึกที่หลากหลาย แต่ส่วนใหญ่ นักศึกษาจะใช้วิธีการเดียวกันคือ ฝึกพูด ฝึกฟัง ฝึกอ่าน เป็นประจำจากอินเทอร์เน็ตหรือในช่องทางต่าง ๆ เช่น ช่องยูทูบฝึกการออกเสียงภาษาจีน ฟังเพลงภาษาจีน ดูละครจีน เป็นต้น หรือการออกเสียงให้เพื่อนหรืออาจารย์ ฟัง มีการสนทนากับเพื่อนเป็นภาษาจีนและสนทนากับเจ้าของภาษาเป็นครั้งคราว

7.5.3 วิธีแก้ปัญหการออกเสียงภาษาจีน

พบว่า นักศึกษาจะแก้ปัญหาด้วยตนเอง โดยการฟังจากยูทูบและพูดตาม ฝึกการพูดการออกเสียงเป็นประจำและฝึกฝนตนเองให้มากขึ้น และมีอาจารย์ควรช่วยเหลือให้คำปรึกษาในบางครั้ง

7.5.4 การฝึกฝนออกการเสียงภาษาจีนให้กับตนเอง

พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีการฝึกฝนให้กับตนเองมากขึ้นนอกเหนือจากการสอน โดยการฝึกออกเสียงด้วยตนเองหรือการสนทนากับเพื่อน มีนักศึกษาส่วนน้อยที่ไม่ได้ฝึกฝนเลย นอกจากการเรียนในห้องเท่านั้น

7.5.5 การจัดการเรียนการสอนวิชาสหศาสตร์ภาษาจีน

พบว่า นักศึกษามีความเห็นว่ในรายวิชาสหศาสตร์ภาษาจีนหรือวิชาพื้นฐาน ควรให้นักศึกษาฝึกการออกเสียง เช่น วิธีการออกเสียงของพินอินที่ถูกต้อง การวางรูปปากและการวางลิ้น โดยแสดงความคิดเห็นไว้ว่า “ถ้ามีโอกาสได้เรียนกับเจ้าของภาษาจะดีมาก ๆ นอกจากจะได้ฟังสิ่งที่เขาพูด ว่าออกเสียงอย่างไร ก็จะทำให้เราออกเสียงได้ชัดเจนมากขึ้น อาจารย์ไม่อ่านเนื้อหาเยอะเกินไปและอ่านพยัญชนะ สระ ในคำศัพท์ที่ไม่คุ้นชินให้กับนักศึกษา” การจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียน และมีคาบเสริมที่ช่วยฝึกอ่านออกเสียง รวมถึงจัดกิจกรรมให้รุ่นพี่ช่วยสอนรุ่นน้อง

7.5.6 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาตนเองในเรื่องการออกเสียงภาษาจีน

นักศึกษาในกลุ่มชาติพันธุ์กระเหรี่ยงได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาตนเองในเรื่องการออกเสียงภาษาจีนไปในทิศทางเดียวกันและสรุปได้ว่า “ฝึกออกเสียงด้วยตัวเอง ฝึกพูด ฝึกอ่านบ่อย ๆ ถ้าออกเสียงไม่ได้ให้ไปถามอาจารย์ว่าต้องทำรูปปากอย่างไร ออกเสียงหนัก เสียงเบา เป็นต้น ชยัน มุ่งมั่น ตั้งใจให้มากขึ้น หลังเลิกเรียนจะทบทวนคำศัพท์บ่อย ๆ ฝึกอ่านและฝึกเขียนเยอะขึ้น”

8. อภิปรายผล

8.1 ปัญหาการออกเสียงพยัญชนะพินอิน

ปัญหาการออกเสียงในระบบพินอิน พบว่า นักศึกษามีปัญหาในการออกเสียงพยัญชนะ ch มากที่สุด เนื่องจากนักศึกษาไม่สามารถแยกแยะการออกเสียงของพยัญชนะ ch กับ sh ได้ โดยรูปแบบการวางอวัยวะในช่องปาก ยังเป็นอุปสรรคต่อการออกเสียงและการวางลิ้น จากการสังเกตของคณะผู้วิจัยพบว่า การออกเสียงพยัญชนะดังกล่าวยังเป็นปัญหาในการออกเสียงภาษาไทยในพยัญชนะที่คล้ายกัน เช่นตัว ช ตัว ซ รวมถึงพยัญชนะพินอินตัว zh, r, z, c, s, q, x ไม่สามารถออกเสียงได้อย่างชัดเจน เนื่องจากการออกเสียงพยัญชนะ zh, ch, sh, r, z, เป็นการออกเสียงปลายลิ้น-เพดานแข็งโดยห่อลิ้นส่วนหน้าม้วนขึ้นเล็กน้อยแตะเพดานแข็งกักลม ปล่อยลมเสียดแทรกออกมาผ่านปลายลิ้นโดยเส้นเสียงไม่สั่นไหว พยัญชนะ c, r เป็นการออกเสียงฟันบน-ล่างประกบกัน ปลายลิ้นแตะหลังฟันล่าง ปล่อยลมแรงออกมาบางส่วนสอดแทรกผ่านร่องฟัน ไม่ยกปลายลิ้นออกเสียงและพยัญชนะ q, x เป็นการออกเสียงยกลิ้นส่วนกลางขึ้นแนบเพดานแข็ง ลิ้นโก่งยกขึ้นกักลมไว้ ปลายลิ้นดันส่วนหน้าอีกด้านหนึ่งค่อยๆ ปล่อยลมสอดแทรกมาในลักษณะดันส่วนที่กักลมไว้ให้เปิดออก โดยเส้นเสียงไม่สั่นไหว ซึ่งวิธีการออกเสียงพยัญชนะเหล่านี้ นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์กระเหรี่ยงไม่มีความคุ้นชิน เนื่องจากภาษากระเหรี่ยงส่วนใหญ่จะมีการออกเสียงที่เป็นเสียงแทรกเช่นเสียงเสียดแทรกที่เพดานอ่อน สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการออกเสียงสัทอักษรจีนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี (เบญจอาภา พิเศษสกุลวงศ์, 2558) พบว่า นักศึกษามีปัญหาในการออกเสียงสัทอักษรจีนด้านพยัญชนะ zh, sh, ch, r, z, c, s พยัญชนะเหล่านี้เป็นพยัญชนะที่ออกเสียงยากสำหรับนักศึกษาไทยเช่นกัน เนื่องจากนักศึกษาไม่เคยชินกับเสียงและวิธีการออกเสียงสัทอักษรจีนที่ไม่มีในภาษาไทย ไม่มีวิธีการออกเสียงแบบนี้ในภาษาไทยทำให้นักศึกษาที่ไม่มีคามแม่นยำจึงเกิดความผิดพลาดได้ง่าย นักศึกษาบางคนจึงไม่สามารถออกเสียงพยัญชนะเหล่านี้ได้และบางคนสับสนวิธีการออกเสียงของพยัญชนะทั้งสองกลุ่มนี้

8.2 ปัญหาการออกเสียงสระพินอิน

ในด้านการออกเสียงสระของนักศึกษาในกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง พบว่ามีปัญหาด้านการออกเสียงสระนาสิกไม่ชัดเจน คือ an และ ang เนื่องจากในภาษากะเหรี่ยงมีการออกเสียงสระนาสิกแตกต่างจากการออกเสียงสระนาสิกของภาษาจีน โดยบทความเรื่อง The subgrouping of Karen (Ken Manson อ้างถึงใน กรกนก ศฤงคารีเศรษฐ์, 2559) อธิบายลักษณะของภาษากะเหรี่ยงว่า มีลักษณะของการออกเสียงเสียงสุดท้ายที่ขึ้นจมูก แต่เสียงสระนาสิกภาษาจีน ต้องอาศัยการปล่อยลมออกทางจมูกขณะออกเสียง รวมถึงปัญหาการออกเสียง üe และ üan ที่มีพื้นฐานรูปปากแหลมที่แตกต่างจากการออกเสียงภาษากะเหรี่ยงและภาษาไทยเช่นกัน

นอกจากนี้ นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยงยังมีการจดจำสระ a o e u สลับกับภาษาอังกฤษ เนื่องจาก การคุ้นชินกับการเรียนภาษาอังกฤษและในภาษาอังกฤษมีสระที่มีรูปการเขียน a o e u เช่นเดียวกัน ทำให้ นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยงออกเสียงสระ a o e u ตามแบบการออกเสียงภาษาอังกฤษแทนพินอิน และมีส่วนที่นักศึกษาไม่สามารถอ่านออกเสียงสระประสม ue uan ie ü ia -i i ei ou ueng iao uan ui uang ua uo iang iong e ai er ian iu un u a o uai an ang eng ได้อย่างชัดเจน เวลาอ่านจำเป็นต้องอ่านควบให้เป็นหนึ่งเสียง แต่นักศึกษาหลายคนกลับอ่านเป็นสองเสียงและออกเสียงสระไม่ชัดเจน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สายฝน วรรณสินธพ (2554) ในบทความวิจัยเรื่อง ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ในภาษาจีนกลางของนักศึกษาวิชาเอกภาษาจีนและนักศึกษาคณะแพทยแผนจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ที่กล่าวสรุปได้ว่า นักศึกษาไม่สามารถอ่านสระประสมที่ออกเสียงควบกล้ำได้ เช่นสระ iong เป็นสระประสมระหว่าง i และ ong เวลาออกเสียงจะต้องออกเสียงควบกล้ำ แต่นักศึกษาอ่านแยกเป็นสองเสียง

8.3 การออกเสียงวรรณยุกต์พินอินในภาษาจีน

พบว่านักศึกษามีปัญหาการผันเสียงวรรณยุกต์ที่เป็นเสียงเดียวกันและติดกัน เช่น การผันเสียงวรรณยุกต์เสียงที่หนึ่ง ตามด้วยเสียงที่สาม 一点 ในภาษาจีนอ่านออกเสียงว่า yì diǎnr หรือการอ่านออกเสียงที่สาม ติดกัน ก็ไม่สามารถผันเสียงได้ เนื่องจากในภาษากะเหรี่ยงไม่มีการผันเสียงแบบภาษาจีน

กล่าวโดยสรุป คือ ปัญหาในการออกเสียงภาษาจีนหรือปัญหาที่พบในผู้เรียนภาษาจีนระบบพินอิน คือ การที่ผู้เรียนวางอวัยวะในปากไม่ถูกต้องหรือไม่ถนัด อาจส่งผลมาจากการเรียนรู้ภาษาที่หนึ่ง หรือภาษาแม่ ผู้เรียนมีความเคยชินในการออกเสียงหรือพูดเสียงต่าง ๆ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงหรือการเรียนรู้ภาษาใหม่หรือภาษาอื่น ยังไม่สามารถปรับหรือเปลี่ยนรูปแบบการออกเสียงได้ และแม้ว่าจะสามารถวางอวัยวะในปากได้ตามส่วน ก็ยังอาจส่งผลต่อการออกเสียงอยู่ นอกจากนี้ การออกเสียงวรรณยุกต์ที่มีโทนเสียงขึ้น ลง ในแต่ละภาษา

ก็มีผลต่อการผันเสียงวรรณยุกต์และการออกเสียงเช่นกัน ตัวอย่างเช่น ภาษาอังกฤษหรือภาษาเกาหลี ที่ไม่มีการผันเสียงวรรณยุกต์ เมื่อผู้เรียนมาเรียนภาษาจีน ก็ยังไม่คุ้นชินกับการออกเสียงในโทนขึ้น ลง ต้องใช้ประสบการณ์และการฝึกฝนค่อนข้างมาก จึงจะสามารถออกเสียงได้ เช่นเดียวกันกับภาษากะเหรี่ยง นักศึกษามักใช้ภาษากะเหรี่ยงที่เป็นภาษาแม่ในการสื่อสารกันมากกว่าภาษาไทยหรือภาษาจีน ดังนั้นย่อมเกิดปัญหาในการออกเสียงอยู่บ้าง แต่หากนักศึกษาฝึกฝนและปรับเปลี่ยนเป็นใช้ภาษาจีนสื่อสารเป็นประจำ ก็จะทำให้สามารถออกเสียงได้ถูกต้องมากขึ้น

9. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ประโยชน์

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อพิจารณาเพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้สอนการออกเสียงศัพท์อักษรจีนผู้ที่สนใจศึกษา ดังนี้

1. ในการจัดการเรียนการสอนวิชาสหศาสตร์ภาษาจีน ควรจัดสอนวิธีการเทคนิคการออกเสียงภาษาจีนที่ถูกต้องอย่างละเอียด รวมถึงมีชั่วโมงฝึกปฏิบัติการให้เรียนรู้กับชาวจีนที่เป็นเจ้าของภาษา เน้นฝึกปฏิบัติการฟังการพูดร่วมกับการเรียนทฤษฎีและจัดกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาการออกเสียงภาษาจีนให้ดียิ่งขึ้น
2. จัดกิจกรรมที่ช่วยสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาจีนและการฝึกฝนการออกเสียงภาษาจีน นอกจากการเรียนรู้อื่นๆ

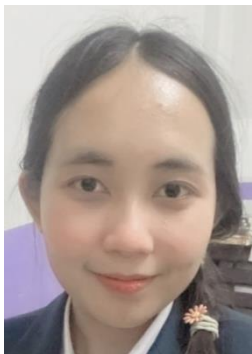
10. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรเปรียบเทียบการออกเสียงภาษาจีนของนักศึกษาชาวไทยและนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง เพื่อการศึกษาปัญหาการออกเสียงภาษาจีนในเชิงลึกมากขึ้น
2. ศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ร่วมด้วย เช่น วิธีการสอน เป็นต้น ศึกษาในหลากหลายมิติและนำมาวิเคราะห์ศึกษาเพิ่มเติม

อ้างอิง

- กรรณก ศฤงคารีเศรษฐ์. (2559). **กะยัน กะจ้าง, คะยาร์ กะเรนนี่ บเว, โพล่ง โผล่ง โพล่ว ชู กะเหรี่ยง , ปกาเกอญอ จกอ คานยอ กะเหรี่ยง, ภาษา, ภาษาศาสตร์, วิธีการออกเสียง**. สืบค้น 10 พฤษภาคม 2565, จาก https://www.sac.or.th/databases/ethnicedb/research_detail.php?id=1405.
- จัตตศิริ ปิยะพิมลสิทธิ. (2544). **เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubrics)** สืบค้น 8 ธันวาคม 2564, จาก <http://www.watpon.in.th/Elearning/mea5.htm>.
- มูลนิธิโครงการหลวง. (2555). **กะเหรี่ยง (KAREN) “ปกาเกอญอ”**. สืบค้น 7 กันยายน 2564, จาก <https://www.royalprojectthailand.com/karen>.
- สายฝน วรรณสินธพ. (2554). **ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกเสียง พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ในภาษาจีนกลางของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน และนักศึกษาคณะการแพทย์แผนจีน (วิทยานิพนธ์)**. มหาวิทยาลัยหัวเฉียว.
- เบญจอาภา พิเศษสกุลวงศ์. (2558). **การศึกษานโยบายการออกเสียงสัทอักษรจีนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี**. วารสารวิชาการ 5(1) หน้า 83-89.
- Minnie C. (2022). **10 ภาษานำให้ลูกเรียนเป็น “ภาษาที่สาม”** สืบค้น 10 พฤษภาคม 2565, จาก <https://story.motherhood.co.th>.
- 国家语言文字工作委员会培训测试中心 (2004). **普通话水平测试实施纲要**. 商务印书馆.

Author Information (作者信息)

	Name and Surname(姓名): Nueakwan Buaphuan
	Education Experience(教育经历): Doctoral, Wuhan university
	University or Agency(任职院校单位以及职称): Lampang Rajabhat University, Assistant professor
	Field of Expertise(专业领域): Teaching Chinese Language
	Address (地址): 119 M.9 Chompoo Mueang Lampang 52100
	Name and Surname(姓名): Apisara Mokseang
	Education Experience(教育经历): Student, Lampang Rajabhat University
	University or Agency(任职院校单位以及职称): Lampang Rajabhat University
	Field of Expertise(专业领域): Teaching Chinese Languages
	Address (地址): 119 M.9 Chompoo Mueang Lampang 52100
	Name and Surname(姓名): Tunjira Preauktiwut
	Education Experience(教育经历): Student, Lampang Rajabhat University
	University or Agency(任职院校单位以及职称): Lampang Rajabhat University
	Field of Expertise(专业领域): Teaching Chinese Languages
	Address (地址): 119 M.9 Chompoo Mueang Lampang 52100